

erklærer, at det er selvfølgelig, at Opmaalet ved Korntiendens Overgang til Pengeydelse maa bortfalde, antager jeg, at denne Myndighed er saa godt inde i Pragis paa dette Omraade, at dens Afgjørelse trostlig kan sættes mod det ærede Medlems. Naar det ærede Medlem sagde, at Forhandlingen i Landsthinget om denne Sag var meget løs, tillod jeg mig før at vise, at det var en noget driftig Paastand; men nu søgte det ærede Medlem at bevise den derved, at der ikke var en eneste Jurist, som havde taget Del i denne Forhandling. Det tror jeg nu i Grunden ikke, at vi skulle tage for meget Hensyn til, for ellers kunde vi let komme dertil, at de lovgivende Forsamlings Forhandlinger altid maatte kaldes løst, naar Juristerne ikke have været med. Dnsfer det ærede Medlem imidlertid at faae Juristers Udtalelser om denne Sag, skal jeg tillade mig at henvisse til Landsthingstidenden for 1850. Der findes flere Jurister, som kan ansøres for den Mening, jeg har gjort mig til Talsmand for, og det Jurister, som jeg antager, at det ærede Medlem ikke vil kimsje af, deriblandt Ørsted. Han erklærer, at tidligere har det været saaledes: „At disse Ydelsler ske kort efter Østen paa en Tid, da Kornet ikke let kan affættes, men maa henligge en Tidlang hvori det svinder. Det er dette, der er Grunden til Opmaal ved Tiendeforns Eigning, og det har været underkastet mangfoldige Ventilationer, saavel i det forrige danske Rancelli som i Rentekammeret, om, hvorvidt dette Opmaal skulde gives ved Tiendeydelsen, for saa vidt den bestod i Korn in natura“, og senere tilføjer han: „Hvor Betalingen skal ydes i Penge efter Kapitelstaxten paa Korn, forekommer det mig ikke, at der kan være Spørgsmaal om noget Opmaal, da de Priser, hvorpaa Kapitelstaxten er grundet, ere de, der gives for Korn i Handel og Vandel“. Endvidere nedenfor, at, naar: „Betalingen skal lægges i Genhold til Kapitelstaxten, da kommer intet Opmaal i Betragtning“. Ordføreren for Udvalget, Overretsproturator Dahl, sluttede en af sine Bemærkninger med, at efter hans Mening kunde der ikke være Tale om, at, naar Korn leveres in natura, skulde der betales Opmaal aparte. Der kunde endnu nævnes flere Jurister, ogsaa fra denne Forhandling, saa jeg antager, at det ærede Medlem ved at gennemlæse den, vil finde juridisk Gjæmmel nok for det Standpunkt, som Forslagsstillerne have besluttet sig til at inbtage i Overensstemmelse med Thingets tidligere Stilling.

Rasmussen: Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil tillade mig overfor de ærede Medlemmer for Odense Amts 5te Valgkreds (Bernsen) og Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm), der lode til at blive, jeg vil ikke sige fornærmede, men dog ikke vel tilpas, fordi jeg havde sagt, at der i deres Forslag laa en indirekte Er-

kjendelse af, at Opmaalet skulde tages med i Betragtning. Det maa jeg imidlertid endnu bestandig fastholde, at der gjør. Naar det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds halvveis endnu ligegodt mente, at der vilde fremkomme Misforføjelse med Herredskapitelstaxten, og det navnlig hos den Del af Befolkningen, der ellers skulde modtage Løn og Arveafteagift efter Stiftskapitelstaxten, saa tror jeg ikke, at det er Tilfeldet. Han mente ogsaa, at de, som havde afløst tidligere kontraktmæssig, mulig kunde blive misforføjede ved, at Andre slap billigere efter mit Forslag. Det tror jeg heller ikke, thi dertil har jeg for god Tro til Folk rundt omkring paa Landet. Jeg tror, at de, der have saa megen Godhed for hinanden, at de ikke ville blive misforføjede derover, og det er jo paa Landet, og ikke i Kjøbstæderne, at Tienden afløses. Jeg tror, at det snarere vilde glæde dem, om Alle kunde faae det billigere, end de selv havde faaet det, og man har da ogsaa set før, at de, som have afløst Arveafteagifter efter Overenskomst og have maattet give en højere Pris end Andre, der have faaet dem afløst efter Lov, alligevel ikke have været misforføjede. Hvad jeg derimod tror, er, at mit Forslag vil være rejsfødigt til begge Sider.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, bleve Forhandlingerne sluttede, og man gik til Afstemning, hvorved Underendringsforslag til Endringsforslag Nr. 1 til § 1

af Chr. Jensen:

§ 2, Linie 9 forandres „14 Dage“ til „1 Maaned“.
forkastedes med 38 St. mod 26.

Endringsforslag under Nr. 1 til § 1

af Rasmussen:

1) § Stedet for § 1 indsættes følgende 3 Paragrafer:

§ 1.

„Fra 1ste Januar 1880 skulle alle endnu bestaaende Ydelsler af Korntienden in natura forandres til Pengeydelse, beregnet paa den i § 2 forefætrene Maade.

§ 2.

Under samme Regler som for Kapitelstaxtens Ansættelse, og samtidig med, at denne finder Sted, har Stiftsøvrigheden at udbrage Middelpriisen for hvert enkelt Herred af de derfra til Kapitelstaxtens Ansættelse indkomne Indberetninger om Kornpriserne. Den saaledes for hvert Aar udfundne Middelpriis bliver for vedkommende Herred at lægge